

Thomas Lindemann

**Programma quo Omnes Reipub. litterariæ Cives ad Solemnem Legum
Academicarum promulgationem, Crastina luce hora nona iterandam invitantur &
ad earundem observantiam sedulo monentur**

Rostochi[ij]: Pedanus, 1629

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734600003>

Druck Freier Zugang

RU Progr. 1629/8

Thomas Lindemann.

PROGRAMMA
quo
Omnes Reipub. litterariæ Cives
ad
SOLEMNEM
LEGUM
ACADEMICARUM
promulgationem,

*Crastina luce hora nona iterandam invitantur
& ad earundem observantiam sedulo
monentur,*

P. P.

RECTORE MAGNIFICO
THOMA LINDEMANNO,
J. D. & Professore.

ROSTOCHI
Literis Joachimi Pedani, Acad. Typogr.
Anno M. DC. XXIX.

R u Progr 1629

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,
THOMAS LINDEMAN,
Juris Doct. & Professor.

Omulus Monarchiæ
Romanæ firma & inconcussa fun-
damina animo volutans, primo
omnis generis homines collegit,
collectos mutuæ societatis vin-
culo constrinxit, deinde locum
urbi exædificandæ idoneum de-
stinavit; eum vero primò legum
præsidio munivit, dein sulco & insuper muris cinxit.
prudenter namq; & verè statuit, basin cujusq; Reip. le-
gibus innixam sustineri, iisque subtractis subito colla-
bi, nec ullis mœnibus vel ptopugnaculis defendi posse,
Quod ipsum experta est ab ipsa infantia Romana Mo-
narchia : Ea etenim uti cum legibus Regiis & Curiatis
viguit, & lacertos suos vibravit, ita iisdem partim Ty-
rannide, partim inertia & luxuria Regum obsolescenti-
bus, sensim consenescere cepit, & nisi decemvirali so-
lertia legum alexipharmacum ex Solonis & Lycurgi
theicis petitum, debili & languido corpori applicatum,

fuisset; haud dubiè totum Reip. systema penitus prostratum concidisset: passa quidem haectenus est Romana Monarchia complures graves syraxes, periculosos paroxismos, & saepiusculè agonizare visa est, sed respirante legum virtute subinde revaluit, & cum eadem Luceis licet subnixâ pedibus, tamen ferreis legum constricta compagibus ad novissimum usque diem consistet; Verè etenim Tullius legem Reip. animam esse ait; qua in Repub. spiritus ducente, eadem ab omni interitu immunis, firmis incedit poplitibus: Unde Polybius Romanæ felicitatis & stabilitatis causas indagans, legibus solis eam acceptam ferendam esse concludit, quæ ut Carthaginensium statutis potiores erant, ita & Roma Carthagine vivacior existit; Siquidem leges affectuum Respub. turbantium sunt compedes, actionum directrices libellæ & lineæ perpendiculares, quarum ductum sequentes Rempub. suffulciunt, & ab excidio vindicant, malè e contra agitur, cum Repub. in qua mores in potestatem suam leges perducunt, easque clavibus quasi ferreis ad parietes, ut Plautus loquitur, affigunt. Quinimo legibus tanta inest efficacia, ut earum imperio, omnes reges & Principes boni se subjectos esse fateantur, dignaque vox Majestatis regnantis reputetur legibus se alligatum esse fateri; Unde Philosophiæ Stoicæ Princeps Chrysippus librum, quem *περὶ νόμων*, scripsit, sic exorditur, *ὁ νόμος πάντων ἐστὶ βασιλεὺς, θεῶν τε, καὶ ἀνθρώπων πραγμάτων. δεῖδε αὐτὸν προστάτην πέναι, καὶ τῶν ἀσχετῶν, καὶ ἀρχόντα, καὶ ἡγεμόνα, &c.* l. 2, ff. de LL. Quamvis autem legis tam sublime sit imperium, ut verum jus majestatis contineat, tamen id

abin

ab insultibus per omnia non est securum; à tribus enim clandestinis hostibus subinde vim patitur, inter quos primam aciem ducit vagum cerebrinæ æquitatis arbitrium. Nec enim desunt, qui legem scriptam nulla æquitate temperatam, adeoque inexorabilem & inflexibilem Tyrannidi comparant. Inter quos Menander leges quidem ipsas, utpote Reip. nervos impendio commendat, astiis exactè & rigide utendem sycophantam appellat. Quò respicientes Philosophi nonnulli Prothagoras, Heraclitus, Pyrrho, Eleensis, Clitomachus & Carneades jus nullum certum esse, sed ex sola hominum vaga & incerta opinione dependere statuerunt. In horum Philosophorum schola edoctus Trasimachus legum omnem potestatem ex sola principum voluntate dependere docuit, qui error subinde latius serpsit, & in aulas penetravit, ac complures Anaxarchos peperit, quin & ante aliquot annos imperij status ita occupavit, ut sub FRIDERICO Tertio anno 1441. de legibus scriptis una cum JCtis exterminandis consultatio inita fuerit. Sed rudior & imbecillior, hic assultus fuit, & legum nervos incidere haud valuit. Successit insuper alius prætextus à ratione status desumptus, qui eo periculosior est, quo speciosiorum ortum habet, Salutem namque publicam præsupponit fundamentum, cui omnes leges cedant & herbam porrigant necessum est, adeo ut licet per se aliquid injustum sit, tamen intuitu publici boni pro justo reputetur. Habet enim, inquit Tacitus, aliquid iniqui omne magnum exemplum, quod contra singulos utilitate publica rependitur: quo cum Plutarchus conspirat,

A. 3. quan-

quando ait, à justitia in parvis negociis nonnunquam
deflectas, si usurpatam eam in magnis voles, oportet.
Hoc arcanum politicum jus dominationis hodie appel-
lari & commendari audimus, Tacitus id commenta,
Livius delinimenta, Polybius, *Παρουφα*, alij *κατασκευασ-
ματα* indigitant, & ut iis justitiæ singularem indo-
lem induant, sub serpentina calliditate artem hanc præ-
ceptam esse asserunt, imò exempla Salvatoris, quibus
ipse Judæis insidiantibus illusit, & ipsum Paulum de
astutia sua glorientem inducunt; Et certè vix est, ut
sine arcano hocce Respub. sarta tecta conservari queat:
Nautas namque Magistratum imitari oportet, qui fa-
vonio licet spirante, promontorium tamen flectunt,
Æolo verò faviente vela demittunt, malos & atten-
nas nonnunquam incidunt, merces ejiciunt, ut sal-
vam navim in portum deducant, Hinc Plato in de-
scriptione Idææ optimæ Reipub. fraudes & dolos bo-
num publicum respicientes, utiles & licitos esse do-
cet. Quod ipsum Aristoteles in Ethicis quoque pro-
bat, dum ait: Vir magnus reticet apud infimos indi-
gnos scilicet, quibus omnia sua dicta pandat: qua ar-
te Metellus, Jugurthæ legatos excepit, & inescavit,
Hujus arcani politici seu rationis status veli ostracif-
mi Cimonis, Themistoclis, Aristidis, variique generis
exilia, imo supplicia bene de Repub. meritis irroga-
ta, veluti præclara facinora defenduntur; Ast status
publici ratione malum quod privatis subinde evenit,
cò tolerabilius est, quò minorum violentia est con-
junctum; Verum si ratio belli adversus leges insurgat,
ea omnes earum bene collocatos circulos disturbat, &
legibus frænum non tantum, sed & silentium imponit,
dir-

direptiones & vastationes velut remedia & stratagemata *νεύφια* utilia & laudabilia præcipit. Quamvis autem status politici & bellici rationes ad bonum publicum sustinendum plurimum sæpe commodi conferant, tamen earum praxis eatenus tantum toleranda quatenus intra honestatis, pietatis & fidei terminos se continet, nec in DEI contemptum, nec in proximi detrimentum vergit; Hosce namque limites transiliens Reipub. legibus constructam compagem perumpit; *ἀταξία* non tantum inducit, sed & vinculum societatis humanæ penitus dissolvit; Nos qui in seculum hoc conclamatum reservati sumus, merito nobis congratulamur, quod in hac urbe in utraq; Repub. sub legum præsidio vivere nobis liceat. Academia licet potentia nulla polleant, imò contemptim vulgò habeantur, tamen autoritate imperatorum imprimis Justiniani & Friderici, Jurisdictione omnimodâ gaudent; Potestatem condendorum statutorum legumque ferendarum habent. Nostra quoque Academia certis legibus hæctenus stabilita viguit, & inter medios armorum strepitus togatam militiam etiamnum exercet. Solon leges suas celebri loco omnium oculis conspiciendas exhibebat, Romani leges Decemvirales eboreis tabulis descriptas pro rostris publicabant; Amasis Ægyptiorum Rex quotannis leges suas non tantum renovabat, sed & singulos subditos paritionem docere jubebat. Agatharsis leges suo tempore publicè decantatas fuisse refert, quem morem Germanos quoque secutos memoriæ proditum est. Idque eò factum, ne quis ignorantia prætextu legum vim elidere vel eludere posset. Majores nostri prudenti consilio statutis

cave-

caverunt, ut singulis semestribus leges Academiae pu-
blice prælegantur, earundemque observantia civibus
Academicis inculcetur, cum itaque publicationem,
hanc mihi officij, quo fungor, ratio imponat, constitui
crastino die hora nona me hoc Reipub. debito liberare.
Quocirca Dominos Professores, Doctores, Magistros,
Verbi divini Præcones Studiosos, omnesque Jurisdi-
ctionem Academicam agnoscentes Cives peramanter &
officiosè regatos volo, ut frequentes compareant,
suam erga matrem almam Academiam, ejusque Magi-
stratum & leges reverentiam & observantiam re & facto
contestentur, Jehovam ardentibus votis obsecrantes
ut utramque in hac Urbe constitutam Rempub. & sub u-
triusque vexillis pro publica salute pugnantes milites
conservet, & Martis furores tandem cohibeat, optatis-
simâq; nos pace clementer reficiat & exhilaret. P. P. 17.
Aprilis Anno 1629.

directiones & vastationes velut remedia
 mata *κεύφια* utilia & laudabilia præcipit
 autem status politici & bellici rationes a
 blicum sustinendum plurimum sæpe co
 ferant, tamen earum praxis eatenus tan
 da quatenus intra honestatis, pietatis & i
 se continet, nec in DEI contemptum, nec
 detrimentum vergit; Hosce namque li
 liens Reipub. legibus constructam compa
 pit; *ἀπαξίαν* non tantum inducit, sed & i
 cietatis humanæ penitus dissolvit; Nos q
 hoc conclamatum reservati sumus, meriti
 gratulamur, quod in hac urbe in utraq
 gum præsidio vivere nobis liceat. Acad
 tentia nulla polleant, imò contemptim
 tur, tamen autoritate imperatorum i
 niani & Friderici, Jurisdictione omnim
 Potestatem condendorum statutorum
 rendarum habent. Nostra quoque A
 legibus hæctenus stabilita viguit, & inter
 rum strepitus togatam militiam etiam
 Solon leges suas celebri loco omnium
 ciendas exhibebat, Romani leges Dec
 reis tabulis descriptas pro rostris publica
 Ægyptiorum Rex quotannis leges suas n
 novabat, sed & singulos subditos pariti
 jubebat. Agatharsis leges suo tempore p
 tatas fuisse refert, quem morem German
 cutos memoriæ proditum est. Idque e
 quis ignorantia prætextu legum vim e
 dere posset. Majores nostri prudenti c

